

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Den gældende ordning vedrørende buskørsel er indeholdt i lov nr. 115 af 29. marts 1978 om buskørsel, som ændret ved lov nr. 192 af 29. marts 1989 om ændring af forskellige lovbestemmelser som følge af nedlæggelsen af Hovedstadsrådet. Loven om buskørsel udgør sammen med lov nr. 114 af 29. marts 1978 om den lokale og regionale kollektive personbefordring uden for hovedstadsområdet og lov nr. 274 af 3. maj 1989 om hovedstadsrådets kollektive persontrafik grundlaget for opbygningen af den kollektive trafik.

Ved loven om buskørsel blev alle former for erhvervsmæssig buskørsel, hvorved forstås kørsel mod betaling eller vederlag af enhver art med motorkøretøjer, der oprindeligt er konstrueret og indrettet til befordring af flere end 9 personer, føreren medregnet, undergivet en tilladelsesordning. Loven opdeler buskørsel i rutekørsel, turist- og bestillingskørsel og andre former for buskørsel, jf. lovens §§ 2, 9 og 11, idet rutekørsel er opdelt i almindelig og speciel rutekørsel. Afgørende for, om der foreligger rutekørsel, er, at kørslen udføres regelmæssigt i en bestemt trafikforbindelse. Der er tale om almindelig rutekørsel, såfremt adgangen til at deltage i kørslen er åben for alle, og denne form for kørsel udgør den egentlige kollektive bustrafik.

Rutekørsel og andre former for buskørsel end turist- og bestillingskørsel er undergivet en skønsmæssig behovsprøvelse, idet der kan gives afslag på ansøgninger om tilladelse, såfremt de bestående kollektive trafikforbindelser dækker eller vil kunne dække behovet for kørslen. Såfremt det besluttes at give tilladelse, skal ansøgeren opfylde en række kvalifikationskrav.

Turist- og bestillingskørsel er derimod ikke omfattet af en kvantitativ begrænsning, og tilladelse skal derfor gives, såfremt ansøgeren opfylder kvalifikationskravene.

Rådets direktiv (562/74/EØF) om adgang til erhvervet med personbefordring ad landevej i indenlandsk og international transport, forpligter medlemsstaterne til at indføre kvalifikationskrav i rela-

tion til virksomheder, der udfører buskørsel. Kravene vedrører vedkommendes vandel samt økonomiske evne og faglige baggrund, og der er i medfør af lov om buskørsel fastsat nærmere regler herom med henblik på opfyldelse af direktivet.

Administrationen af tilladelsesordningen er fordelt på en række myndigheder. Persontrafikrådet giver tilladelse til turist- og bestillingskørsel, tilladelse til rutekørsel og andre former for kørsel, når denne kørsel berører mere end to amtskommuner eller mere end hovedstadsområdet og en amtskommune. Tilladelser til rutekørsel og andre former for buskørsel gives i øvrigt af kommuner, amtskommuner, fælleskommunale trafikselskaber og Hovedstadsrådets Trafikselskab.

Lov om den lokale og regionale kollektive personbefordring uden for hovedstadsområdet muliggør oprettelse af fælleskommunale trafikselskaber, der udfører almindelig rutekørsel i amtskommunen. Ved oprettelsen går kompetencen vedrørende udstedelse af tilladelser fra de enkelte kommuner og amtsrådet samlet over til det politiske udvalg, der skal lede virksomheden.

Der er uden for hovedstadsområdet oprettet fælleskommunale trafikselskaber i alle amter med undtagelse af Fyns og Århus amter. De fælleskommunale trafikselskaber har på grundlag af tilladelser udstedt til selskaberne selv indgået aftaler med virksomheder, der udfører selve kørslen, og selskaberne er således i modsætning til Hovedstadsrådets Trafikselskab, som også udfører kørsel med egne busser, rene administrationselskaber.

2. Lovforslagets hovedindhold er følgende:

Det foreslås, at betingelserne for tilladelse til at udføre erhvervsmæssig personbefordring og reglerne om tilbagekaldelse af tilladelse udbygges, således at bestemmelserne svarer til bestemmelserne i lov nr. 851 af 21. december 1988 om godskørsel, og dermed opfylder indholdet af direktiv (562/74/EØF) om adgang til erhvervet med personbefordring ad landevej i indenlandsk og international transport, som ændret ved direktiv (438/89/EØF). Forslaget indebærer, at